

ТЪРГОВЕЦЪТЪ И ДУХЪТЪ.

(Арабска приказка — Изъ „Хиляда и една нощ“ — за дѣца).

Еднажъ единъ богатъ търговецъ минавалъ прѣзъ една голѣма пустиня. Като почувству-

Търговецътъ вързалъ коня си за едно дърво, седналъ на трѣвата, и извадилъ отъ торбата си нѣколко бисквити и фурми, за да закуси. Като ядѣлъ, той хвърлялъ костилкитѣ на фурмитѣ ту на една страна, ту на друга.

Когато се наобѣдвалъ и се готвѣлъ вече да продължи пътя си, неочаквано прѣдъ него се явилъ единъ зълъ духъ и му казалъ съ зловѣщъ гласъ:

„Сега ще те убия!“

„Но какво съмъ ти направилъ?“ извикалъ уплашения търговецъ.

„Ти уби сина ми!“ изпищѣлъ гнѣвния духъ. „Той хвърчеше, невидимъ, край това изворче и ти го уби съ една отъ костилкитѣ, ксито хвърляше като лудъ“.

Въ смущение и ужасъ търговецътъ падналъ прѣдъ краката на духа, да го моли за милостъ, но духътъ не искалъ и да чуе.

„Дай ми поне една година животъ“, казалъ търговецътъ найсетнѣ, „за да се простя съ домашнитѣ и да наредя работитѣ си. Обѣщавамъ ти, че слѣдъ изтичането на това врѣме, ще се върна на това мѣсто, и ти ще можешъ да правишъ съ мене, каквото си искашъ“.

Слѣдъ много молби и увѣренія, духътъ найсетнѣ съ съгласилъ.

„Но не мисли, че можешъ избѣгна“, казалъ той, „защото, щомъ закъснѣешъ, азъ ще те намѣря кждѣто и да си“.

Слѣдъ тия думи духътъ изчезналъ. Търговецътъ се качилъ на коня и съ голѣма бър-

валъ голѣма горещина и умора, той спрѣлъ да почине около едни сѣнчести дървета, подъ които шуртѣло бистро изворче.

